

[Statsministeren.]

intetsigende fraser, som hr. Poul Hartling på forhånd regnede med at de skulle blive, og jeg håber ikke, at hr. Poul Hartling mener, at regeringen regerer videre på en uværdig måde. Det var jo sådanne højtidelige bemærkninger, der kom.

Hr. Poul Schlüter sagde, at det havde været et skidt år i dansk politik. Der har været rod, der har været ufornuft, og der manglede et defineret mål. Nu kan man godt sige alt dette om et skidt år i dansk politik og om rod og ufornuft. Det afgørende er egentlig, om man kan påvise, at der notorisk har været rod, om det notorisk har været et skidt år for den politik, som der nu engang er et flertal for.

Dette med det manglende definerede mål: ja, det er da klart, at regeringen har et mål og en målsætning, men det er vel også naturligt, at den borgerlige opposition og først og fremmest det konservative folkeparti ikke kan have og ikke har den samme målsætning. Så er det altså utilfredshed med målsætningen og ikke så meget, at der ikke er nogen målsætning. Målsætningen har jeg allerede refereret til: det var trontalen, som meget langt er gennemført.

Jeg tror, at den utilfredshed, der er i befolkningen, og som bl. a. har givet sig udtryk i de berømte opinionsundersøgelers tal, der viser, at en bestemt bevægelse har fået en forhåbentlig forbigående tilslutning, skyldes flere ting. Jeg vil gerne for det første medgive, at vi naturligvis ikke altid har tilrettelagt al lovgivning så effektivt, som det kunne gøres. Med andre ord er der grund til hele tiden at være kritisk over for det bureaukratiske system, over for kontorvældet. Men når man fra først og fremmest borgerligt hold og dele af pressen i tide og utide skriver om den offentlige administration næsten udelukkende som noget ondt og væmmeligt, og når man f. eks. kører en kampagne om skrankepaver, er det klart, at når der så opstår en helt, der taler om skrivebordsgeneraler, kan det lykkes ham at få langt større dele af befolkningen, end det egentlig er rimeligt, til at tro, at alt, hvad der foregår i den offentlige sektor, er noget skrivebordsnusseri og intet andet. Kendsgerningen er som bekendt den stik modsatte. Jeg kan ikke nære mig for at sige, at den grundlæggende næring til den agitation

mener jeg er den, man oftest har mødt fra først og fremmest konservativ side i propagandaen og den lidt forvredne fremstilling af den offentlige sektors arbejde.

Hr. Morten Lange var venlig over for mig, og det manglede også bare, for det er jo en medarbejder i den fælles politik. Hr. Morten Lange sagde, at jeg havde været høflig i forholdet til de borgerlige partier, ikke mindst i forhold til hr. Hilmar Baunsgaard og det radikale parti. Det er klart, at hvad hr. Morten Lange sagde, var velment og helt uden ironi. Jeg var altså høflig, men jeg blev totalt afvist. Og så er det, vi oplever det, der er sket nogle gange i dansk politik: bagefter fortsætter denne ulidelige propaganda, som går på, at regeringen og socialdemokratiet ikke vil samarbejde. Der er vel ikke andet at sige til det, end at det er vilkårene i dansk politik. Men mens det tidligere næsten udelukkende har været venstre og konservative, der har sagt det, er der altså også nogle radikale, der nu mener at have fordel af at sige det og køre dette løb.

Hr. Niels Helveg Petersen blev en lille smule litterær og talte om „det forsømte forår“. Jeg vil gerne sige, at på en vis måde kan der godt være tale om et forsømt forår. Jeg mener ærlig talt, at det radikale parti har forsømt i dette forår at tage imod en invitation, således at mere lovgivning kunne have været klaret på et bredere grundlag. Jeg tror derimod, at hr. Niels Helveg Petersen har mere ret, når han sagde, at denne samling såmænd ikke adskiller sig så meget fra de tidligere. Det tror jeg der er noget om.

Må jeg lige nævne, at i Politiken fra den 13. juni står der en lederartikel, som jeg gerne vil have lov at citere fra:

„Den konservative Erik Ninn-Hansen har foreslået, at parcelhusbeskatningen skal genforhandles. Men hvorfor skulle regeringen dog gå med til det? Erik Ninn-Hansen og fæller i V og R har jo sagt, at regeringen ikke vil andet end SF-samarbejde. Enten tror man altså ikke på, hvad man selv siger, eller også er man blot ude på yderligere taktiske spilfægtier.“
Jeg tror, det sidste er rigtigt.

Artiklen fortsætter:

„Det er usandsynligt, at regeringen går på et nyt forsøg, for svigter forligsmulighederne endnu en gang, så sker der blot